

2730 KRONIKKEN

En personlig beretning fra døgninstitutionen Dildhaven

Af Stefan Rundstrøm, tidligere anbragt

Opråb fra børnehjemmet i Herlev

Mit navn er Stefan Rundstrøm, jeg er 21 år og tidligere anbragt på Herlev Kommunes døgninstitution Dildhaven fra 2012-2017.

Det er de farreste der rent faktisk kender til Herlevs kommunale døgninstitution Dildhaven eller Områdeinstitution Dildhaven, som den nu faktisk hedder.

Som så mange andre, har jeg set afsnitte fra 'TV2-dokumentaren 'Nødråb fra børnehjemmet', jeg er oprørt, men jeg er faktisk ikke overrasket.

Dildhaven har i mange år været et velfungerende institution, der har hjulpet de fleste børn og unge på rette kurs.

I 2015 sagde en dygtig forstander igennem mange år op. Det skulle vise sig at ændre institutionen for altid. En ny forstander kom til, og personalet faldt som fluer, hvilket medførte, at fast personale blev udskiftet med vikarer.

Den nye forstander havde planer om mere struktur og bureaukrati, som i praksis

bød, at personalet skulle bruge mindre tid med os børn og unge. Dette resulterede dog i flere lukkede døre for os unge. Det faldt ikke i god jord hos personalet, der med flair for pædagogik, ønskede at bruge tiden på dem, der havde brug for den, nemlig os anbragte.

“...Igår er oprørt, men jeg er faktisk ikke overrasket..”

Det var den nye problemet. Det var den nye forstander. Under en samtal med Socialtilsynet fik vi nemlig ad vidte, at pædagogerne havde erklæret mistillid til forstanderen, og at Socialtilsynet kun havde redskabet at lukke institutionen i særlige tilfælde, samt at det de kunne gøre for at hjælpe os, var at gøre kommunen opmærksom på situationen.

Så på trods af både et råb om hjælp fra både de anbragte og personalet, så fik forstanderen fortsat lov til at blive, hvilket resulterede i, at næstens hele personalegruppe på cirka 20 pædagoger stoppede eller blev fyret.

Børnedirektøren mente nemlig ikke, at den nye forstander var problemet. Det gjorde han klart, da han stod med ud af et møde med os unge, der gik sammen og råbte om hjælp fra kommunen og Socialtilsynet, var der hverken hjælp at hente fra daværende børnedirektør Flemming Olsen eller Socialtilsynet.

Da vi så var 17 ud af 21 unge, der gik sammen og råbte om hjælp fra kommunen og Socialtilsynet, var der passende både at have centerchefen samt den nye forstander med. Det omtalte møde havde han selvfølgelig først tid til, efter to opråb

Socialtilsynet kunne godt have til opgave at passe på høj og frygten for, at forstan-

fra opholdsstedet og først en måned efter første opråb. To uger inden mødet havde forstanderen været rundt og udspørge de unge om, hvordan folk havde det, samtidigt de vidste om, hvordan det gik på Dildhaven, for nogen hadde jo kontaktet tilsynet. Dette foregik på fællesarealer og på de unges værelser, hvor forstanderen havde en generel desperat samt trænende adfærd.

Efter mødet med både forvaltningen fra kommunen og tilsynet fik flere unge fået til at rede den institution, der i mange år havde været hjem for dem, der havde fået hjælp. Flere pædagoger blev fyret eller sagde op efter lange sygemeldinger. Vikarene kom der flere af, strukturene forsvarde, de pædagoger der var tilbage, var ikke altid mentalt tilstede, når de var på institutionen. Det var tydeligt, at personalet var bange for forstanderen. De var nødt til at gå på listetær, passe på med at snakke for

vi var selvfølgelig utrolig heldige, at ulovlige magtanvendelse ikke var en del af vores hverdag, men det kan ikke være rigtigt, at de organer der skal sikre kvaliteten på et anbringelsessted ikke kan sikre kvaliteten...

I dag har flere af os problemer med tillid til fagspersonale og autoriteter, da vi har oplevet massivt svigt på det sted og fra de mennesker, der havde til opgave at passe på os.

deren skulle komme forbi var stor.

...men det kan ikke være rigtigt, at de organer der skal sikre kvaliteten på et anbringelsessted ikke kan sikre kvaliteten...

Så ud over at skulle håndtere de ting, der nu gjorde at man var anbragt, så var et grædende og stresset personale på listebedøder blevet almindelig hverdagskost for anbragte på Herlevs helt egen institution, Dildhaven.

(Herlev Bladet har fået indblik i mailkorrespondance, der bekræfter at 17 ud af 21 unge kontaktede såvel Herlev Kommune som Socialtilsynet med deres kritik i den beskrevne periode. red.)

Har du kommentarer til kronikken?

Så skriv til
debatt@herlevbladet.dk